

способи, із забезпеченням якості відповідних послуг і збалансованого залучення всіх причетних сторін (посадовці чи службовці, які представляють державні органи, приватні сторони, офіційно визнані об'єднання нейтральних посередників, науковці, адвокатські об'єднання, суддівська і правнича спільнота тощо). Внутрішній перегляд як важливий засіб попередження спору до його виникнення має передувати застосуванню процедур альтернативного розв'язання спорів навіть за їхньої наявності [3].

Список використаних джерел

1. Аболонин В. О. В поисках российской модели судебной медиации // Российский юридический журнал. – 2011. – № 5. – С. 120- 127.
2. Владимирова М. О. Медиативное соглашение в системе гражданско-правового регулирования: автореф. дис. канд. юрид. наук: 12.00.03. – Самара, 2014. – С.17.
3. Європейські та міжнародні стандарти у сфері судочинства, Київ, 2015. – 708 с. // [Електронний ресурс]: Режим доступу: <http://www.scourt.gov.ua/clients/.../59D3916F4CDA1C4EC2257D8700492BA...>
4. Калапникова С. И. Медиация в сфере гражданской юрисдикции. М.: Инфотропик Медиа, 2011. – С. 136.

БОНДАРЕНКО К. В.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри конституційного права,
кандидат юридичних наук, доцент

КОНСТИТУЦІЙНІ ПОЛОЖЕННЯ ЯК ЧАСТИНА СИСТЕМИ ЗАКОНОДАВСТВА ЩОДО ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПОЛІТИЧНОЮ СФЕРОЮ

Правові засади державного управління адміністративно-політичною сферою являють собою сукупність нормативно-правових актів, прийнятих у встановленому порядку уповноваженими суб'єктами, які регулюють здійснення завдань та функцій галузей, що становлять адміністративно-політичну сферу державного управління.

Така сукупність нормативно-правових актів являє собою систему, яка характеризується як ознаками, характерними для правових засад управління різних галузей та сфер, так і особливостями, які дозволяють виділити їх в окрему систему. Система нормативно-правових актів, які регулюють організацію і функціонування державного управління адміністративно-політичною сферою є ієрархічною, всі елементи якою є взаємопов'язаними та взаємодіючими.

Особливостями правових засад управління адміністративно-політичною сферою є те, що цю систему складають багаточисельні нормативно-правові акти, різні за юридичною силою, суб'єктом видання, масштабом дії, колом правовідносин, які ними регулюються. Оскільки сама адміністративно-політична сфера, як комплексна сфера державного управління, включає норми багатьох галузей права, а також з огляду на наявність багатьох видів самої управлінської діяльності, що здійснюється різними суб'єктами в межах цієї сфери, питання державного управління адміністративно-політичною сферою також визначаються нормативно-правовими актами різних галузей права.

Основою цієї системи є Конституція України, яка визначає основні засади організації і здійснення державного управління адміністративно-політичною сферою. Аналіз положень Конституції України дозволяє стверджувати, що Конституція містить положення, які прямо регулюють здійснення державного управління галузями, що становлять адміністративно-політичну сферу (національна безпека і оборона, внутрішні справи, закордонні справи, юстиція, державна служба), а також ті, які прямо не визначають питання державного управління зазначеними галузями, але мають велике значення при встановленні принципів державного управління, організації його функціонування тощо.

Так, Конституція України (ст. 17) встановлює, що оборона України, захист її суверенітету територіальної цілісності і недоторканності, забезпечення економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, Збройних Сил України, справою всього народу [3]. Прагнучи до мирного співіснування з усіма державами, Україна підтримує свою обороноздатність на рівні оборонної достатності для захисту від агресії. Також Конституція України визначає, що Президент України є Верховним Головнокомандувачем Збройних Сил України, регламентує порядок оголошення стану війни та укладення миру, порядок застосування Збройних Сил України та визначає інші — найсуттєвіші питання державного управління національною безпекою та обороною. Відповідно до п. 17 ст. 92 Конституції України виключно законами України визначаються основи національної безпеки та забезпечення громадського порядку, тобто основне питання діяльності органів внутрішніх справ (забезпечення громадського порядку і громадської безпеки). Зовнішньополітичну діяльність України спрямовано на забезпечення її національних інтересів і безпеки шляхом підтримання мирного й взамовигідного співробітництва з членами міжнародного співтовариства за загальновизначеними принципами й нормами міжнародного права (ст. 18 Конституції України). Галузь юстиції (на відміну від інших галузей адміністративно-політичної сфери) характеризується багатооб'єктністю, яка породжує і багатоцільову спрямованість державного управління галуззю [1], однак, в той же час, загальні принципи всіх напрямів управлінської діяльності галузі юстиції також визначені

Конституцією України. Ст.38 Конституції України визначає, що громадяни користуються рівним правом доступу до державної служби, а також до служби в органах місцевого самоврядування. Також ст. 24 встановила, що не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними та іншими ознаками [2, с. 14]. Ці положення стали основою для одного із найголовніших принципів державної служби — принципом рівного доступу громадян до державної служби, який був закріплений та більш повно урегульований Законом України «Про державну службу» [4], що встановив способи та порядок заміщення посад на державній службі та вимоги, які висуваються до державних службовців.

Варто також відзначити, що систему законодавства України щодо державного управління адміністративно-політичною сферою становлять закони України, підзаконні нормативно-правові акти, серед яких особливе місце займають нормативно-правові акти органів державного управління спеціального призначення, які діють поза системою органів виконавчої влади та мають особливий нормативно встановлений статус (наприклад, РНБО, Національне агентство України з питань державної служби). Окремо слід відзначити рішення Конституційного Суду України як частину цієї системи.

Список використаних джерел

1. Адміністративне право України: Підручник/ Ю. П. Битяк, В. М. Гаращук, О. В. Дзячепко та ін.; За ред. Ю. П. Битяка. К.: Юрінком Інтер, 2007. – 544 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://uristinfo.net/adminpravo/50-jup-bitjak-administrativne-pravo-ukrayini/974-glava-46-upravlinnja-justitsiju.html>
2. Балух Л. В. Управління державною службою в Україні: дис. ... кандидата юрид. наук: 12.00.07. / Л. В. Балух, Одеська національна юридична академія. О., 2009. С. 35.
3. Конституція України. Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р., із змінами [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>
4. Про державну службу: Закон України від 10.12.2015 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/889-19>